

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B., proti povinnému **D. B.**, bývajúcemu v H., **o vymoženie 464,71 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15 Er 48/2009, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 12. júna 2013 sp. zn. 16 CoE 116/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 12. júna 2013 sp. zn. 16 CoE 116/2013 **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 12. júna 2013 sp. zn. 16 CoE 116/2013 **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prievidza poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe rozhodcovského rozsudku z 1. októbra 2008 sp. zn. S. Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila S. (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“).

Uznesením zo 14. januára 2013 č. k. 15 Er 48/2009-38 Okresný súd Prievidza exekúciu zastavil. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že oprávnená s povinným uzavrela zmluvu o úvere, na základe ktorej oprávnená poskytla povinnému finančné prostriedky a povinný sa zaviazal poskytnuté finančné prostriedky splatiť v dohodnutých splátkach. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky poskytnutia úveru,

ktoré obsahovali rozhodcovskú doložku. Súd prvého stupňa uviedol, že možnosť výberu spôsobu riešenia sporu povinným je podľa názoru súdu len zdanlivá, keď vo väčšine prípadov určuje spôsob riešenia prípadného sporu a v prípade rozhodcovského konania aj osobu rozhodcu oprávnená. V danom prípade bola voľba rozhodcovského súdu a osoby rozhodcu uskutočnená jednostranne, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybné aj samotnému rozhodnutiu povinného si finančné prostriedky touto cestou obstarat', čiže predtým ako k uzatvoreniu zmluvy povinný vôbec pristúpil. Ďalej uviedol, že existujúca ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť potom základom právomoci rozhodcovského súdu. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, súd exekúciu z úradnej moci zastavil.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trenčíne uznesením z 12. júna 2013 sp. zn. 16 CoE 116/2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Uviedol, že si osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti ďalej uviedol, že konštatovanie súdu prvého, ktorý právny vzťah medzi stranami posúdil ako spotrebiteľský je správne a rovnako bolo správne aj jeho skúmanie rozhodcovskej doložky. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že túto rozhodcovskú doložku si povinný individuálne nedojednal a pri jej akceptácii nemal na výber, vzhľadom na je spojenie s ďalšími podmienkami zmluvy. Návrh oprávnenej na prerušenie konania považoval odvolací súd za nedôvodný, a to z dôvodu, že Súdny dvor EÚ už judikoval, že môže v rámci právomoci zverenej mu čl. 267 ZFEÚ vykladať všeobecné kritériá používané normotvorcami Únie na definovanie pojmu nekalá podmienka, nemôže sa však vyjadriť k uplatňovaniu týchto všeobecných kritérií na osobitnú podmienku, ktorá musí byť skúmaná v závislosti od okolností konkrétneho prípadu.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní

uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.); v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.); sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.); súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2015

JUDr. Martin Vladík, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová